

dooden, n.l. nafta (benzine). Sedert jaren gebruik ik niets anders. Waterkevers uitgezonderd — doodt benzine bijna plotseling; het middel werkt soms nog vlugger dan chloroform.

Enschede.

J. D. E. L.

De Roos van Jericho.

De zomervacantie heb ik doorgebracht in Utrecht en omstreken. Daar bracht ik een bezoek aan Zeist en natuurlijk ook aan de Moravische broeders. Zij houden er een winkel op na, waar van alles verkrijgbaar is. Daar vandaan heb ik meegenomen behalve eenige snuisterijen, „de Roos van Jericho.” Men had ze daar in verschillende prijzen, afhankelijk van de grootte. Ik bezit een vrij groot exemplaar van 35 cent. Er waren er van minder, 25 cent, en duurder. Mijn geleider in dat gebouw zeide mij: „Zoodra u thuis komt, neemt u een groote breede flesch en zet daar deze plant in, geheel onder water. Na 24 uur zult u zien, dat de zijtakken, (betere naam weet ik er op het oogmerk niet voor,) zich van elkaar zullen verwijderen. Na een paar dagen zullen er blaadjes aankomen. Verveelt het u, zoo neemt ge deze plant uit de flesch, hangt ze op, laat haar drogen en de blaadjes zullen afvallen, de zijtakken zullen elkaar weer naderen en ge hebt uw plant weer zoo goed als hier. Dit kunt ge zoo dikwijls doen als ge wilt.”

Na genomen proef, die volkomen slaagde, heb ik haar in mijn kast gelegd.

N.B. Er waren daar meer van dergelijke curiositeiten!

Rotterdam.

S. J. VAN AKKEREN.

Amandelen.

Amandelen (bittere) groeien in den tuin van mijn bureu. Ze worden elken warmen zomer rijp; zoo ook nu weder. De steen is echter zeer hard en moeilijk stuk te maken.

Gouda.

D. O.

Van Mevr. De Lange—De Lange, uit Alkmaar, ontvingen wij ook eenige pracht-exemplaren van rijpe Amandelen, nog in de bolster. Ook van deze vruchten was de pit zeer hard en dik.

Red.

Zeldzame planten en bonte kraaien.

Met den heer Henkels en den heer Tj. Sterringa geloof ik, dat de verklaring van het voorkomen van zooveel zeldzame planten aan het Pothoofd bij Deventer de juiste is. (Zie *Levende Natuur II*, blz. 185). Hier ten minste bevindt zich een plekje van enkele tientallen M². in dezelfde omstandigheden. Het is eene plaats, waar afval uit de branderijen wordt neergeworpen. Dezen zomer vond ik op die kleine oppervlakte bijeen: *Anchusa officinalis*; *Echinosperrum Lappula*, *Chrysanthemum inodorum*, *Anthemis arvensis*, *Carduus nutans*, *Centaurea solstitialis*, *Leonurus Cardiacus*, *Nepeta Cataria*, *Salvia verticillata*, *Malva borealis*, *Melilotus coerulea*, *Plantago arenaria*, *Reseda lutea*, *Potentilla Tormentilla*, *Silene noctiflora*, *Hyosciamus nigrum*, *Farsetia incana*, *Sisymbrium Loeselii*, *Sisymbrium pannonicum*, *Sisymbrium Sophia*, *Camelina microcarpa*; en natuurlijk veel algemeen voorkomende.

Op het terrein eener afgebrande branderij slechts eenige M². groot, dat nu door een mouter gebruikt wordt, telde ik op die kleine oppervlakte een dertigtal verschillende planten, waaronder: *Salvia verticillata*, *Sisymbrium pannonicum* en *Loeselii*, *Reseda lutea*, *Lithospermum arvense*, *Parietaria diffusa*, *Echium officinalis*, *Cichorium intybus*, *Cucubalus bacciferus*, *Artemisia vulgaris*, *Verbascum nigrum*, *Farsetia incana*, enz. enz.

Waar de heer Thomassen in zijn artikel „Kraai en Mossel” over kraaien spreekt, bedoelt hij toch zeker de *bonte kraai*. Ook ik heb die dikwijls met genoegen aan het werk gezien te Breskens (prov. Zeeland), waar zij echter in beter omstandigheden verkeerden dan de Texelsche. Daar toch hadden ze tot hunne beschikking eene oppervlakte van vele honderden M². vlak bezalt- en steenterrein aan het havenhoofd, de bermen en paalhoofden.

Rotterdam.

F. D. J. RISCH.

De Heikikker.

Onlangs een botanisch tochtje makende in de omstreken van den Toldijk onder Steenderen, had ik het geluk een kikvorsch te vangen, die mij bij nader onderzoek gebleken is te-zijn de *Rana arvalis* of Heikikker.

Een mijner kennissen verschafte mij eene beschrijving

van *Rana arvalis*, voorkomende in *De Levende Natuur* en daaruit las ik, dat het een zeldzame kikvorsch is en dat opgave van vindplaatsen gewenscht is.

Ik vond hem op eene moerassige heide in gezelschap van de bruine kikvorsch. Met mijne rechterhand ving ik namelijk *arvalis* met de linker de bruine. Meerdere exemplaren kon ik niet bemachtigen.

Met welke variëteit ik te doen heb, kan ik niet nagaan: de zijranden zijn zeer duidelijk en geheel aanwezig, de kleur is echter noch bronskleurig noch zwart, maar bruin-gel en vrij licht.

Daar het dier geen schreeuw gaf, toen ik hem ving, houd ik het voor een manlijk exemplaar. Ik heb hem thans in mijn terrarium in gezelschap van de groene en bruine kikvorsch.

Hoog-Keppel.

F. KNAKE.

Een mooi prentenboek.

Met genoegen vestigen wij de aandacht op een van de aardigste en fraaiste bloemen- en dierenboeken die wij kennen, n.l. *Kijkjes in de Plantenwereld*, door Emilie C. Knappert, geïllustreerd door Wenckebach. Wij hebben al dikwijls aan jongelui, die tot ons kwamen met de klacht, dat 't naar de natuur teekenen van planten en dieren toch zoo moeilijk is, de raad gegeven: Bestudeer maar eens de teekeningen van Wenckebach in de „Kijkjes”, vergelijk ze met de voorwerpen zelve, copieer er een paar uiterst nauwkeurig en ga dan nog maar eens „naar de natuur” werken. Dan zal 't al veel beter gaan, want dan hebt ge al zoo'n beetje leeren onderscheiden, wat ge teekenen moet en welke details ge getroost kunt weglaten.

De landschappes aan 't hoofd van ieder hoofdstuk zijn verrukkelijk mooi en tegelijk verbluffend eenvoudig.

Meisjes van boven de twaalf jaar, die al eens planten gezocht hebben en er wat van af weten, zullen de text „snoezig” vinden. Jongens zullen zeggen: „meisjesachtig maar toch wel aardig (een heel ongalante tegenstelling), maar ze zullen 't boek van A tot Z doorlezen en er toch wel wat wijzer en beter door worden. 't Boek is ook zoo prettig geschreven, dat ik 't hart niet heb, mejuffrouw Knappert op de vingers te tikken om de stuk of wat phaenologische pekelzonden, die zij onder 't schrijven bedreven heeft.

T.

Volksnamen van vogels.

In de laatste afleveringen van *De Levende Natuur* werd gedurig gevraagd naar „volks-vogelnamen”. Ik heb er eenige verzameld, die noch door Schlegel, noch door Mr. Albarda vermeld zijn. Zoo wordt in het oostelijk gedeelte van Utrecht *Garrulus glandarius marrikolf*, *Embrezia schoeni clus* blokkieft, *Parus major* bijenvretertje, *Parus palustris* korenmees genoemd. Verder geeft Mr. Albarda voor *Ruticilla phoenicurus*: „bij Haarlem, blauwpaapje”. Deze naam is ook zeer algemeen in Utrecht in gebruik. *Anorthura troglodytes* draagt hier den naam van tuinkruipertje, terwijl mij werd medegedeeld dat op de Veluwe *Perdrix perdrix* als veldkiep bekend staat.

Indien u het belangrijk genoeg acht, kan ik dit lijstje nog wel aanmerkelijk vergrooten, doch voorloopig zal ik het hier maar bij laten.

Amersfoort.

DE B.

(Meer sturen s. v. p. Red.)

Staatmuseum der Zuid-Afrikaansche Republiek.

Uit Pretoria ontvangen wij de officieele opgave van voorwerpen, die gedurende de maand Augustus '97 bij de verzamelingen van het Staatmuseum zijn gevoegd.

't Is om te watertanden; „onze taalverwanten” ontwikkelen op wetenschappelijk gebied een reusachtige activiteit. Meer dan honderd en dertig zoogdieren, (waaronder neushorens, olifanten en giraffen) veertig vogels, twintig reptielen, honderden insecten en honderden planten zijn in die eene maand ten geschenke ontvangen.

Er schijnt ook een „Historische Afdeling” in 't Museum te bestaan; die is verrijkt met een groote hoeveelheid historische bommen en granaten en o.a. „2 voetboeien uit Jameson's voorwagens gehaald.”

Wie de inrichting bedenken wil (ook boekwerken zijn welkom), kan zijn gaven adresseeren aan Dr. J. W. B. Gunning, Directeur van het Staatmuseum te Pretoria.

T.